

Liefde voor leren en voor onderzoek

Interview met Manon Ruijters

Manon Ruijters doet organisatie-ontwikkelingswerk bij Twynstra Gudde. Ze promoveerde in 2006 op een onderzoek naar de diversiteit van leren en ontwikkelen in organisaties. Haar proefschrift 'Liefde voor Leren' verscheen bij Kluwer. Eind 2008 interviewde ik haar.

door Suzanne Verdonschot

Jouw proefschrift is echt een leesboek geworden, helemaal geen saaie verhandeling...

"Ja inderdaad. Ik vind het lastig dat de wetenschap zo ver af staat van de praktijk, en zich daar niet van bewust lijkt te zijn. Daarom was het voor mij echt belangrijk om van mijn proefschrift één boek te maken dat zowel voor de wetenschap als voor de praktijk bruikbaar is. Soms klaagt de praktijk, dat er teveel theorie in zit, of klagen wetenschappers dat het te toegepast is. Maar ik ben er trots op. Dat is gelukt".

Welke plek neemt onderzoek in jouw leven in?

"Onderzoek doen is voor mij iets natuurlijk. Dat is onderdeel van mijn zijn, een manier van leven. Dingen zijn nooit wat ze zijn en onderzoek helpt mij om de wereld te begrijpen".

Met welk onderzoek heb jij het meest 'bewogen'?

"Met mijn onderzoek naar leervoorkeuren, daarin heb ik de leervoorkeurenscaan gevalideerd. Die scan is een ordening van theorieën en metaforen die over leren gaan. Het helpt mensen hun eigen voorkeur vast te

Onderzoek is iets heel gewoons, het is leuk en voegt iets toe

stellen. Die scan heeft een soort eenvoud maar wel met een theoretische lading. Dat weet bij mensen basale noten te kraken. Wat ik zie gebeuren is dat er meer respect komt voor verschillende manieren van leren. Er is meer tolerantie bij mensen voor diversiteit”.

Wat was voor jou de grootste uitdaging in dat onderzoek?

“Om achter mijn eigen mentale modellen te kijken. Dat is één van de grootste uitdagingen voor onderzoekers: je bewust worden van je eigen bril. Je hoeft hem niet af te zetten maar je moet hem wel kennen. Anders wordt die bril zo sturend dat het vertekening kan opleveren”.

Wat is het beste advies dat je ooit gekregen hebt?

“Dat is een tip over schrijven. Die kreeg ik door de film ‘Finding Forrester’. Forrester is nobelprijs winnaar en begeleidt een jonge basketbalspeler, die een verborgen schrijf-talent heeft. Die jongen zit op een goede dag bij Forrester, achter een typemachine. Die jongen zit te kijken. ‘Wat doe je?’ vraagt Forrester. ‘Ik denk’ zegt de jongen. ‘Je moet niet denken je moet schrijven’ zegt Forrester. ‘Ja maar’ beweert de jongen: ‘ik moet bedenken wat ik wil schrijven’. ‘Nee’ brengt

Bij het schrijven volg ik mijn hart en dan komt de rest vanzelf

Forrester weer in: ‘je moet niet denken over wat je gaat schrijven, je moet schrijven: you write from your heart - you rewrite from your head!’. De kern van dit verhaal voor mij is om te beginnen bij de praktijk. Van daaruit begin ik met schrijven, ik volg mijn hart en dan komt de rest vanzelf”.

Wat is jouw gouden tip voor andere onderzoekers?

“Veel mensen zetten onderzoek op een voetstuk. Mijn advies is juist: begin gewoon. Probeer niet je onderzoeksvraag duidelijk te hebben voor je onderzoek gaat doen. Je gaat juist onderzoek doen om daar achter te komen. Verzuip niet in het willen vinden van de precieze vraag, de juiste formulering en methode. Dat komt wel. Onderzoek is iets heel gewoons. Het is geen mystiek iets. Het is leuk, voegt toe. Het is hier en nu. “